

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobkyne **M.**, narodenej X., bytom K., B., zastúpenej J. R., bytom K., proti žalovanému **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny**, Bratislava, pracovisko Banská Bystrica, so sídlom Banská Bystrica, Zvolenská cesta č. 27, o peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3. februára 2010, č.k. 23S/119/2009-22, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3. februára 2010, č.k. 23S/119/2009-22, **p o t v r d z u j e .**

Žiadnemu z účastníkov sa náhrada trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 3. februára 2010, č.k. 23S/119/2009- 22, zamietol žalobu a žalobkyňu nepriznal náhradu trov konania. Žalobkyňa sa domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného zo 16. októbra 2009, číslo A/2009/00900-Ma, ktorým ako odvolací správny orgán zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Rimavskej Sobote, odbor sociálnych vecí z

11. augusta 2009, číslo H/2009/08891/4/KB. Prvostupňový správny orgán nevyhovel žiadosti žalobkyne z 22. júna 2009 a nepriznal jej peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

Podľa odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa preskúmaním rozhodnutia žalovaného dospel k záveru, že pri rozhodovaní a postupe oboch správnych orgánov nedošlo k porušeniu zákona. Nebolo zistené pochybenie pri vydávaní lekárskeho posudku. Tieto vychádzali zo skutkových zistení zdravotného stavu podľa dokladov predkladaných žalobkyňou, ktoré boli hodnotené v komplexných posudkoch, v zmysle ktorých žalobkyňa nie je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o peňažných príspevkoch“). Z uvedeného dôvodu nie je ani odkázaná na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla, keďže nespĺňa podmienky, stanovené v §38 ods. 11 cit. zákona. Krajský súd ďalej uviedol, že pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý bol v čase vydania rozhodnutia žalovaného, preto nové lekárske správy, vypracované až po dátume druhostupňového rozhodnutia, ktoré predložila žalobkyňa na pojednávaní, nemohli byť zapracované do posudkov a nemohli mať vplyv ani na preskúmané rozhodnutie.

Proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici podala žalobkyňa odvolanie. Namietala, že rozhodnutia správnych orgánov nie sú zákonné a aj pri vydaní rozsudku súdu došlo k porušeniu jej ústavného práva na spravodlivé rozhodnutie. Žiadala o opätovné preskúmanie a zrušenie rozhodnutí žalovaného.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že na základe lekárskeho nálezov nachádzajúcich sa v spisovej dokumentácii posudkový lekár konštatoval, že aj napriek ťažkému zdravotnému postihnutiu je žalobkyňa schopná prepravovať sa v prostriedkoch hromadnej dopravy, nastúpiť, vystúpiť ako aj zvládnuť inú situáciu v nich a preto nie je odkázaná na individuálnu prepravu v zmysle § 14 ods. 6 zákona o peňažných príspevkoch. Poukázal na odborné nálezy, v ktorých sa neuvádza, že nemôže absolvovať dlhšiu chôdzu a má zakázané chodiť dlhé vzdialenosti, ako to uvádzala v žalobe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo (§ 10 ods. 2, § 246c ods. 1 a § 250ja OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

Podľa § 38 ods. 1 písm. b/ bod 2. zákona o peňažných príspevkoch fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je podľa komplexného posudku vypracovaného podľa § 15 ods. 1 odkázaná na kompenzáciu zvýšených výdavkov, možno poskytnúť peňažný príspevok na zvýšené výdavky, ak tento zákon neustanovuje inak súvisiace so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

Predmetom konania je posúdenie zákonnosti rozhodnutia žalovaného a jeho prvostupňového správneho orgánu o nepriznaní peňažného príspevku na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia, a to zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

Zo spisov vyplýva, že žalobkyňa podala 22. júna 2009 žiadosť o poskytnutie peňažného príspevku na kompenzáciu súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

Podľa § 38 ods. 1 písm. b/ bod 2. zákona o peňažných príspevkoch však peňažný príspevok možno poskytnúť len v prípade, ak ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím a komplexný posudok o jej zdravotnom stave obsahuje záver, že žiadateľ o príspevok je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

Podkladom rozhodnutia o peňažnom príspevku je komplexný posudok (§ 55 ods. 6 zákona o peňažných príspevkoch) vypracovaný na účely kompenzácie podľa § 11 ods. 11 citovaného zákona, ktorý musí podľa § 13 ods. 9 zákona o peňažnom príspevku, ktorý musí obsahovať záver, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Lekársky posudok vypracúva posudkový lekár, ktorý pri vykonávaní lekárskej posudkovej činnosti spolupracuje s lekárom so špecializáciou v príslušnom špecializačnom odbore a sociálnym pracovníkom príslušného orgánu.

Treba poznamenať, že pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase rozhodnutia správneho orgánu (§ 250i ods. 1 OSP). Bolo preto potrebné zistiť, či rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo zo skutkových zistení predpokladaných príslušným zákonom o peňažných príspevkoch. Právny názor súdu prvého stupňa, vyslovený v napadnutom rozsudku, podľa ktorého na nové lekárske správy z 27. januára 2010 a z 1. februára 2010 o zdravotnom stave žalobkyne vypracované po vydaní rozhodnutia žalovaného nemožno prihliadať, preto zodpovedá zákonu.

Tieto dôkazy môžu byť podkladom pre rozhodnutie žalovaného o prípadne novej žiadosti žalobkyne o peňažný príspevok.

V prejednávanej veci podkladom pre rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu z 11. augusta 2009 číslo H/2009/0889/1/4/KB a pre rozhodnutie žalovaného zo 16. októbra 2009 číslo A/2009/00900-Ma bol 21. júla 2009 vypracovaný podľa § 15 zákona o peňažných príspevkoch komplexný posudok na účely § 55 ods. 6 zákona o peňažných príspevkoch, ktorý stanovil mieru funkčnej poruchy žalobkyne 50 % s tým, že žalobkyňu považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. V oblasti mobility a orientácie uviedol, že žalobkyňa potrebuje pomoc inej osoby, ale nie je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa § 14 ods. 6 zákona o peňažných príspevkoch. Na základe zisteného zdravotného stavu nenavrhol poskytnúť žalobkyni peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla. Záonné podmienky pre priznanie peňažného príspevku podľa § 38 citovaného zákona preto neboli splnené.

Odvolačí súd považuje za správny právny názor súdu prvého stupňa, podľa ktorého žalovaný sa logicky a vecne správne vysporiadal so všetkými okolnosťami podstatnými pre posúdenie žiadosti žalobkyne o poskytnutie peňažného príspevku. Tiež dostatočne zdôvodnil, prečo nemožno žiadosti žalobkyne vyhovieť. Komplexný posudok z 21. júla 2009 a lekársky posudok zo 6. októbra 2009 posudkovej lekárky žalovaného, boli dostatočne doložené vykonaným šetrením aj obsahom pripojenej zdravotnej dokumentácie a o vecnej správnosti a odbornej úrovni ich záverov neboli pochybnosti.

V danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný dostatočne zistil skutočný stav veci, lebo riadne bolo zistené zdravotné postihnutie žalobkyne a jej následky pre bežný

život a pri rozhodnutí o dávke sociálnej pomoci postupoval v súlade so zákonom.

Odvolací súd v ďalšom poukazuje na dôvodovú časť rozsudku súdu prvého stupňa a v plnom rozsahu sa s ním stotožnil (§ 219 ods. 2 OSP). Odvolací súd poznamenáva, že zodpovedá skutočnosti, že zdravotné postihnutie žalobkyne môže spôsobiť značnú mieru nepohodlia aj v bežných životných situáciách, medzi ktoré patrí aj cestovanie hromadnou dopravou. Hoci jedným z cieľov zákona o sociálnej pomoci je zmierniť alebo prekonať s aktívnou účasťou občana sociálnu núdzu a zabezpečiť integráciu občana do spoločnosti, žalovaný tak môže postupovať len na základe riadneho zistenia zákonných podmienok pre poskytnutie dávok sociálnej pomoci.

Z uvedených dôvodov aj Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval rozhodnutie žalovaného za zákonné, a preto rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici potvrdil ako vecne správny podľa § 219 OSP.

Odvolací súd nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania, lebo žalobkyňa nebola v konaní úspešná a úspešnému žalovanému v odvolacom konaní náhrada trov nepatrí (§ 246c ods. 1, § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 25. novembra 2010

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová